



OP ZOEK NAAR MIJ

ED FRANCK | KRIS NAUWELAERTS

DE EENHOORN



OP ZOEK NAAR MIJ

ED FRANCK | KRIS NAUWELAERTS

DE EENHOORN



Kitoko kijkt naar zijn mama. Hij denkt: ze is lief, ze zorgt goed voor me en ze houdt van me, dat voel ik wel. Maar ze is mijn tweede mama, niet mijn eerste, niet de échte.
Soms doet dat pijn. Nog altijd.

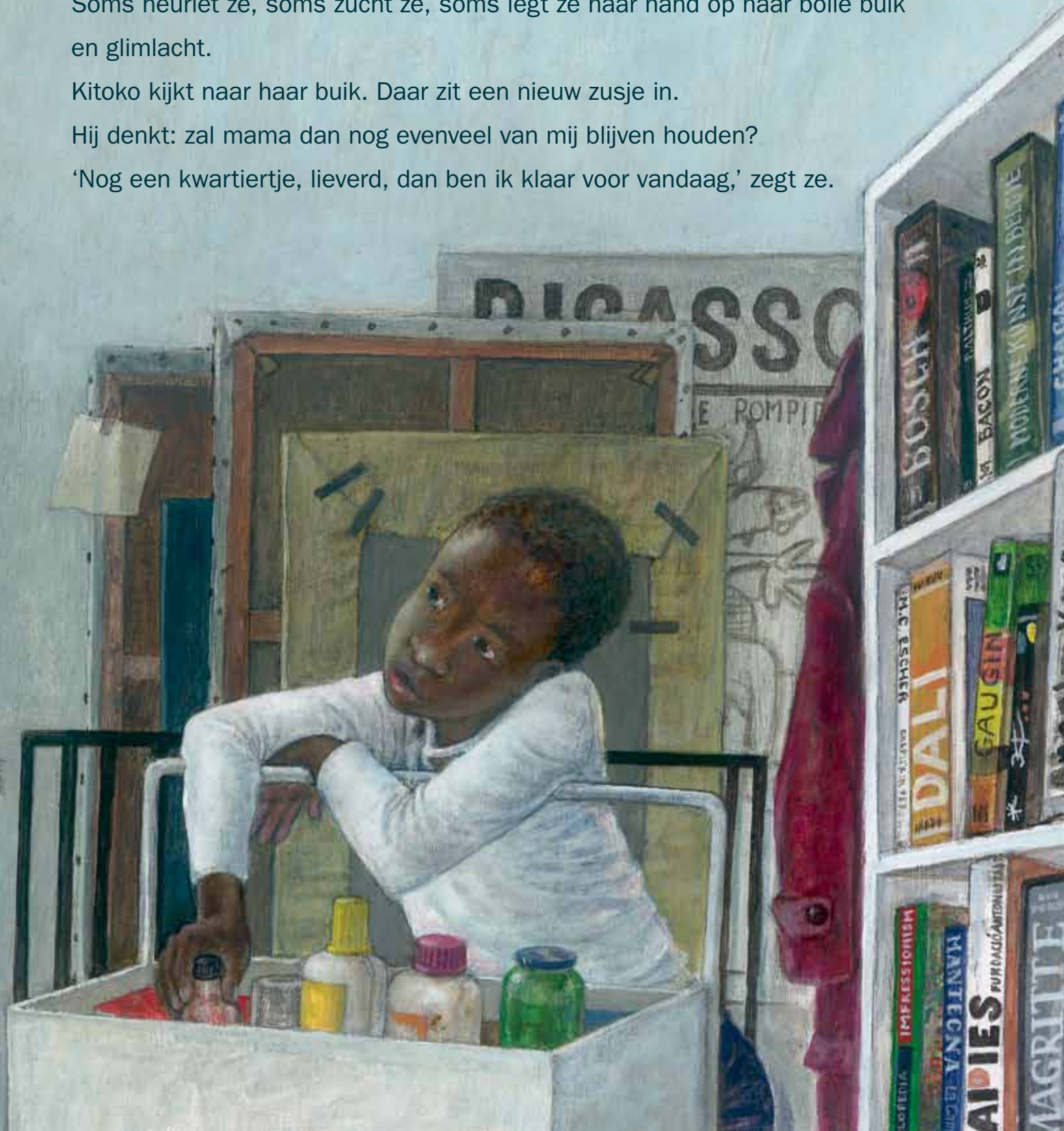
Hij kijkt naar haar bezige handen.

Ze maakt een versleten schilderij weer mooi, dat is haar werk in het museum.
Soms neuriet ze, soms zucht ze, soms legt ze haar hand op haar bolle buik en glimlacht.

Kitoko kijkt naar haar buik. Daar zit een nieuw zusje in.

Hij denkt: zal mama dan nog evenveel van mij blijven houden?

‘Nog een kwartiertje, lieverd, dan ben ik klaar voor vandaag,’ zegt ze.



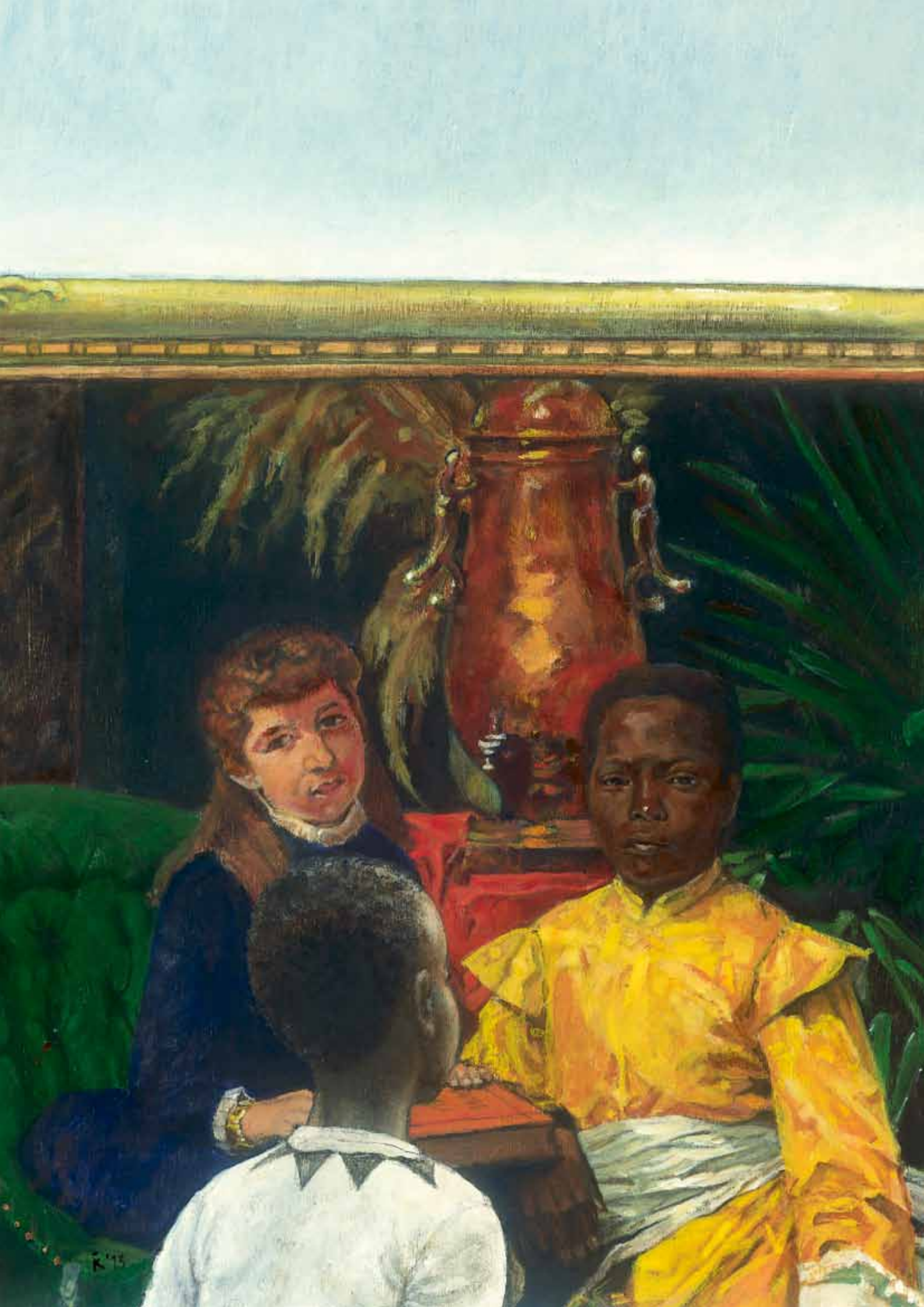
Kitoko loopt het museum in en blijft staan bij zijn favoriete schilderij.

De zwarte jongen ziet er niet blij uit, denkt hij.

Natuurlijk niet, wat moet hij met een blank zusje in een blank land?

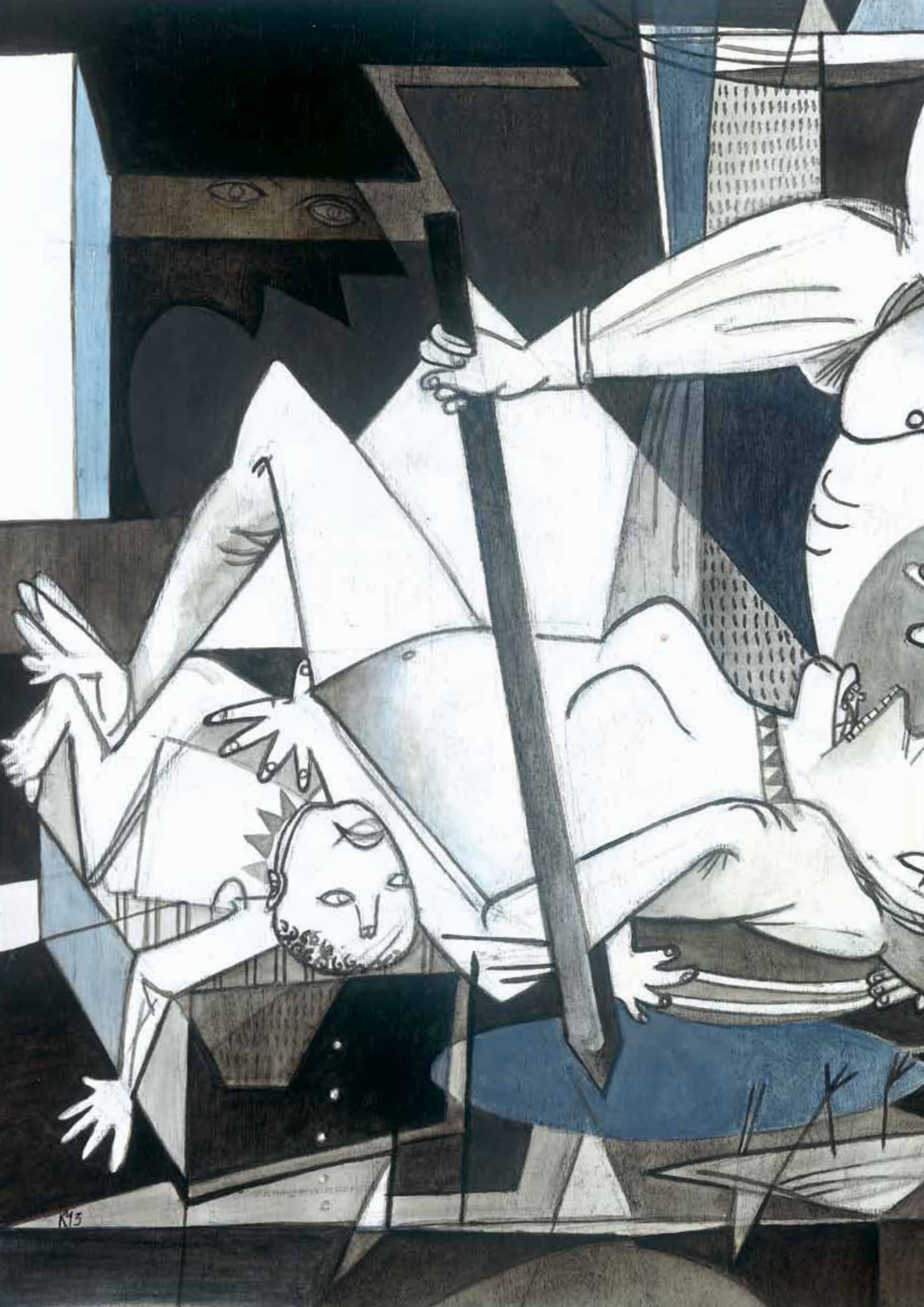
Hij is een Afrikaanse prins, dat zie je aan zijn kleren.

Hij wil terug naar zijn zwarte zus in Afrika.





Kitoko is moe van het wachten,
moe van het piekeren, moe van heimwee.
Hij valt in slaap en vliegt over zeeën, bergen,
grasvlaktes en woestijnen,
recht naar het groene hart van Afrika.





Hij landt midden in de burgeroorlog van toen.
Woeste mannen vallen zijn dorp aan.
Hij ziet brullende gezichten, ziet zijn vader en
moeder vallen in een regen van kogels en speren.

Zijn zus Ayosha trekt hem mee,
de velden en de heuvels in.
Ze rennen, ze struikelen, ze huilen
en laten elkaar niet los.

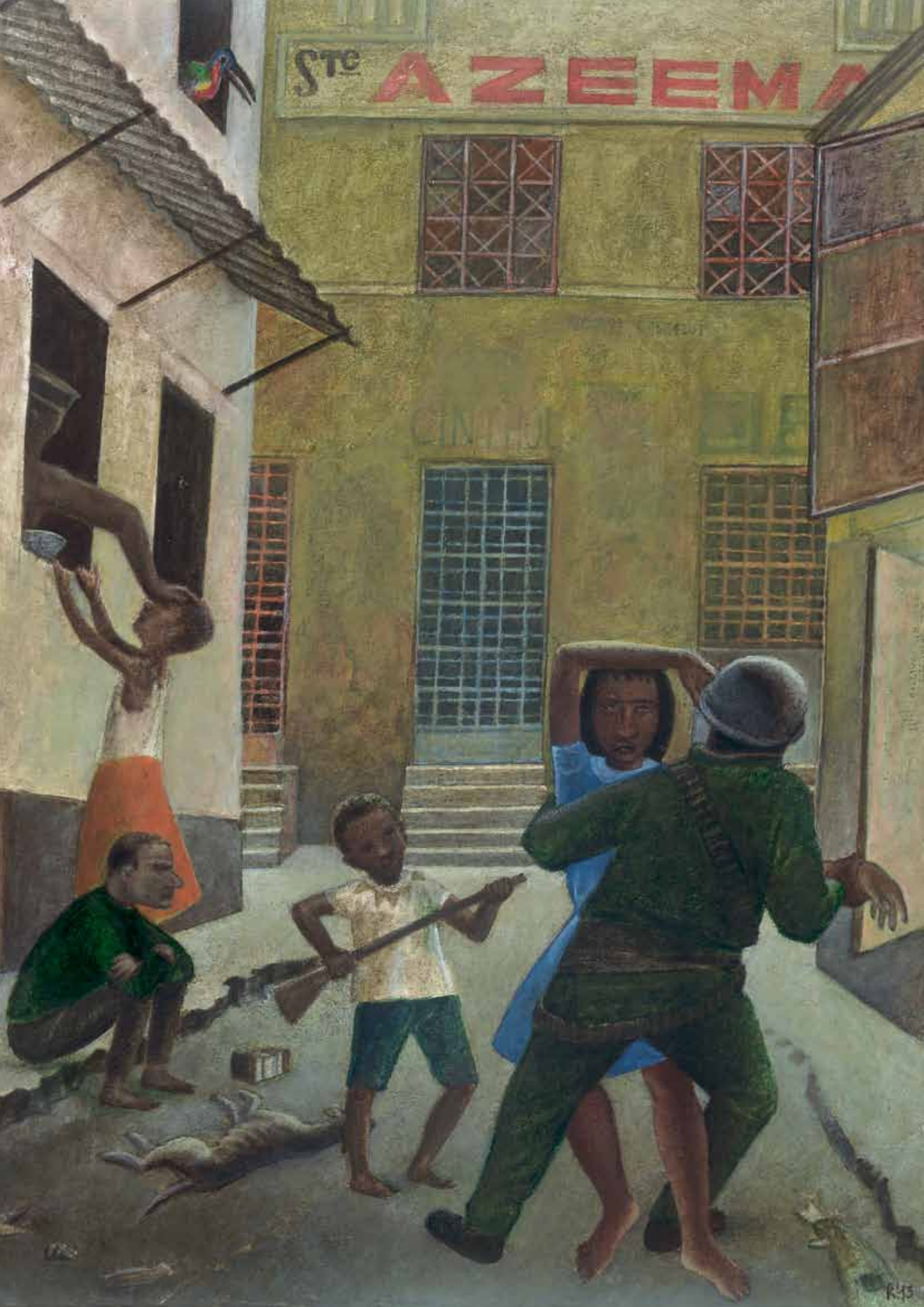
En dan begint de eindeloze zwerftocht.
Altijd gevaar.
Altijd honger.
Overal angstige gezichten.
Overal soldaten en bandieten.

Een soldaat sleurt zijn zus mee.
Ayosha!





Kitoko zwerft in zijn eentje rond, komt in
een sloppenwijk aan de rand van een stad.
Hij leert er oorlogje spelen,
broodkorsten stelen, niets delen.





Opeens grijpt een blanke man Kitoko vast.
'Jij moet hier weg!' zegt hij.
'Kom mee. Ik zal voor je zorgen. Vertrouw me.'

In het weeshuis krijgt Kitoko eten en drinken,
dat wel, maar meer niet.

Geen warmte, geen moeder, geen zusje.

Niemand is er vrolijk. Nee, hier wil hij weg.







En hij vlucht. Hij weet wat hij zoekt:
een plek waar huizen geen kogelgaten hebben,
waar mensen vriendelijk zijn voor elkaar,
waar vee kan grazen zonder geroofd te worden,
waar akkers vol maïs staan, waar mensen
lachen en feesten, waar zus Ayosha danst,
waar hij mag huilen en getroost wordt,
waar de kinderen verstoppertje spelen,
de dorpelingen 's avonds onder een grote
boom zitten te praten, een deken hem
tegen de nachtelijke kou beschermt.

Maar waar is die plek?

Naar links, naar rechts? Die heuvel op, dat dal in,
achter die huizen, aan het eind van dat pad,
voorbij die kale trap tussen weggeschoten muren?

Hij loopt en loopt. Hij valt neer en staat op.

Hij heeft honger en dorst. Maar hij geeft niet op.

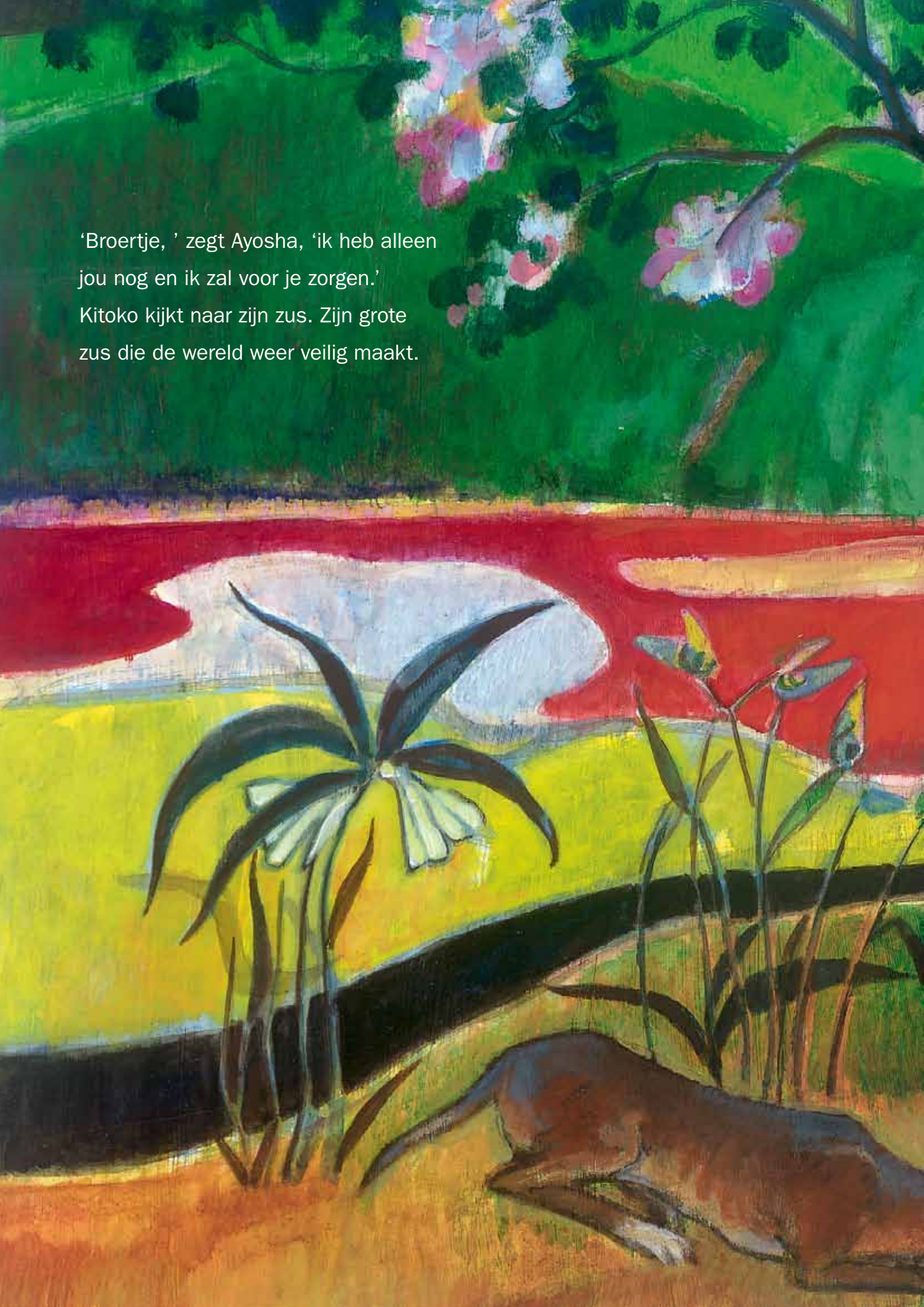
Hij komt aan de rand van een woestijn.

In de hitte doemt een figuur op. Een zwart meisje.

‘Ayosha? Ben jij Ayosha? Hier ben ik, Kitoko! Eindelijk!’



'Broertje, ' zegt Ayosha, 'ik heb alleen
jou nog en ik zal voor je zorgen.'
Kitoko kijkt naar zijn zus. Zijn grote
zus die de wereld weer veilig maakt.







‘Kom,’ zegt zus Ayosha, ‘we moeten verder.’

‘Waar naartoe?’ vraagt hij.

Ze kijkt hem aan, haalt haar schouders op en begint te lopen.

Voorbij de woestijn komen ze in een woud vol gevaren.

Maar zijn zus, de slimme en dappere Ayosha, weet op alles raad.

Als ze een tijger ziet sluipen, helpt ze Kitoko in een boom klimmen.

Als een slang zich sissend opricht, vindt ze een tak om hem weg te jagen.

Met een hoge en harde gil jaagt ze een troep dreigende chimpansees op de vlucht. Bij een woelige rivier vindt ze een veilige weg over rotsblokken.

Als de honger begint te knagen, zoekt ze vruchten en wortelknollen.

Als de nacht invalt, vindt ze een veilig hol onder boomwortels.

Vorbij het woud trekken ze een eindeloze grasvlakte in.
In de verte duiken donkere wolken vol bliksemflitsen op.
De wind begint te gieren. Ayosha toont Kitoko
hoe ze snel een schuilplaats kunnen bouwen.
Ze kruipen erin.

‘We redden het wel,’ zegt Ayosha.
‘Luister, ik leer je het gebed waarmee ons volk
aan onze voorouders om bescherming vraagt.’
Haar stem klinkt breekbaar in de woedende wind.
En toch voelt Kitoko zich veilig bij haar.





Na de storm trekken ze verder. Als ze uitrusten, zingt Ayosha over een ijsvogel die pronkt met zijn staartveren. Ze vertelt hem hoe de giraf aan zijn lange nek en de olifant aan zijn slurf kwam. Kitoko geniet ervan.

‘Ik ben niet meer bang, ik voel me niet meer eenzaam,’ zegt hij. ‘Dat komt door jou, Ayosha.’
‘Daar zijn zusjes voor,’ zegt Ayosha.

Hij kijkt haar aan. Is haar huid bleker geworden?
‘Ben je ziek?’ vraagt hij ongerust.
Ayosha schudt haar hoofd en glimlacht.

Hij blijft haar aanstaren.

Is ze wel Ayosha?

Ze heeft geen donkere huid.

Ze heeft geen dikke lippen.

‘Kijk maar zoveel je wilt,’ zegt het meisje.

‘Ik ben zo en niet anders. Maar of ik nu
blank of zwart ben, ik wil bij jou blijven.

Of jaag je me weg?’







Kitoko gaat met een zucht liggen en kijkt naar de lucht.

Opeens hoort hij gefluister in zijn hoofd.

De stem van zijn moeder.

De stem komt van heel ver, vanachter de wolken, waar de geesten wonen.

‘Kitoko, wil je een nieuw zusje met alles erop en eraan? Of wil je alleen maar een huid met een kleurtje?’

Kitoko kijkt naar het blanke meisje.

Hij glimlacht een beetje verlegen naar haar.

Zijn mama maakt hem wakker.

Hij landt op de heuvel van haar buik.

Een warm heuveltje dat tegen zijn wang beweegt.

Armpjes en beentjes, op zoek naar iets, naar iemand.

Op zoek naar mij, denkt Kitoko.



CIP-GEGEVENS

Koninklijke Bibliotheek Albert I

© TEKST

Ed Franck

© ILLUSTRATIES

Kris Nauwelaerts

VORMGEVING

Dries Desseyen (Oranje)

DRUK

Deckers Snoeck, Zwijndrecht

© 2013 Uitgeverij De Eenhoorn bvba,
Vlasstraat 17, B-8710 Wielsbeke

D/2013/6048/57

NUR 273

ISBN 978-90-5838-902-2

*Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.*

www.eenhoorn.be



Kitoko maakt zich ongerust.
Zijn adoptiemama is zwanger van een zusje.
Een blank zusje.
Is dat wel echt zijn zusje?
En zal mama nog van Kitoko houden.

Dwalend door het museum verwerkt Kitoko
zijn angsten.

*Een prachtig verhaal over zelfvertrouwen
en gezinswarmte.*



DE EENHOORN

ISBN 978-90-5838-902-2

NUR 273 | Vanaf 5 jaar